

(Continuación de la página 5). de hacer constar que este Ayuntamiento no podrá actuar con la libre libertad del libre administrador, respecto los intereses del Municipio, puesto que su transitoria administración habrá de su peditarse a un Presupuesto en el que no ha intervenido ni mucho, y a las mayores atribuciones que se confieren al Alcalde y Tenientes de Alcalde que han de constituir la Comisión permanente. Todo ello para que el pueblo se percate de que este Consistorio no podrá, en su corta y forzada actuación, darle todas aquellas satisfacciones que,

por ser el que paga, se merece en todo momento.

Casas Consistoriales de Figueras, a 26 de febrero de 1930.

Firmados: Vicente Ros, Guíllamet, José M.ª Ribó, Bruno Geli, Rafael Rovira, J. Sans Roquer, M. Pujulá, Juan Carbona y José Serra.

El jefe liberal-demócrata de este partido, Sr. Cusi, cree acertada la proposición y se suma a ella.

Y se levanta la sesión, convocándose a los reunidos para mañana a las 18'30.

El programa del diumenge, sense ésser res de l'altre món, complagué a la nombrosa concurrència. Adelina Duran, la ballarina, reaparegué amb èxit.

Sala Edison

«El Látigo» per la moníssima Dorothy Mackail, «El Casamiento a prueba», per Patsy Ruth Miller i la cançonetista Rosita Fontanar formaven el programa de la Sala Edison. Un programa distret, distret, distret. Però, res més. El públic, però, com que el que vol és divertir-se, va sortir content i disposat a tornar-hi que és el que es tracta de demostrar. I com que la veritat, amb aquest fred i tot, la temperatura és tan agradable, que un no se'n sap moure.

Casino Menestral

Després de tres mesos de teatre, ens han donat un programa completíssim de Cine. I malgrat a l'importància del mentat programa, el públic no ha correspost. Què hi farem! Pitjor pels que no hi van. «El Presidente» és una pel·lícula capaç per si sola per acreditar una sala d'espectacles. Amb això està dit tot. La projecció de la nit, dedicada a l'Unió Esportiva va portar al cine Menestral a gairebé tots els que es preocupen de l'esport. Tots aplaudiren amb vertader entusiasme les gestes dels seus antecessors que es presentaren novament davant el públic tant joves com abans, mercès a la pel·lícula «Campeonato de 1923».

Máscaras

«El cos humà podria molt bé ésser sols una apariència. Ell amaga la nostra realitat. Ell s'apaiga a la nostra llum o a la nostra ombra.»

Algú podrà dir que això és de Pirandello, però jo li diré que és de Víctor Hugo. La realitat: és l'ànima. La nostra cara no és sinó una màscara. L'hòme veritable és aquell que es troba dintre l'hòme i si es pogués veure l'hòme que és amagat darrera aquesta il·lússió que s'anomena la carn, es tindria més d'una sorpresa.

Es molt bonic ésser sincer, leial, franc, però cadascú de nosaltres amaga sempre en el fons de la seva ànima alguna cosa que ell no desvelarà mai. I aquesta cosa és potser lo que hi ha de millor en ell, potser també la més dolenta. I així, mateix que hom senti necessitat de desfegar-se, es vesteix la veritat d'il·lusions i apareix la mentida.

I l'ànima, eterna paradoxa, resta un misteri. Perquè no és pas l'ànima el que amaguem en el fons de nosaltres mateixos, és solsament el desig.

Ah, si es pogués sapiguer, conèixer, desvelar el desig de cada home. Quantes sorpreses!...

Constitució de la nova Diputació Provincial

Ahir, dimarts, es constituí la nova Diputació de Girona, integrada pels diputats que major nombre de vots obtingueren a les darreres eleccions i per els designats pels organismes oficials, com ja se sap.

Fou el legit president interí el Sr. Bonaventura Sabater.

Constituida la Diputació de Girona, prengué els dos acords següents.

1.er La Diputació de Girona afirma, com a primer acte de la seva obra de restauració, el propòsit de treballar per a retornar a la nostra terra el dret de regir-se per una sola Institució, com fou la Mancomunitat de Catalunya, violentament destruïda i manifesta l'esperança que les Corts futures dictaran noves lleis que perme'aran la reconstitució del País amb major llibertat individual i col·lectiva

2.on Els diputats que sostriuen vist el Reial Decret-Llei del dia 5 d'aquest mes concedint una amnistia que ha contribuït sense dubte a la pacificació dels esperits a les terres hispàniques, com és el propòsit que inspira tan lloable disposició; però creient, el mateix temps, que l'amnistia atorgada no té el sentit amplíssim que hauria de tenir per tal que aquella pacificació fos ben completa, car malhauradament en resta esclòs un sector important de la nostra estimada Catalunya:

Tenen l'honor de proposar a l'excelentíssima Diputació provincial que es serveixi acordar adreçar-se molt respec-

tuosament a l'excelentíssim Sr. President del Consell de Ministres, preguntant-li, amb aquell interès viu i cordial que els superiors sentiments d'humanitat desvetllen en els pobles i en els individus, que el govern es serveixi dictar, com a complement de la seva obra pacificadora, una altra disposició per la qual quedi al menys suprimida la excepció continguda en el paràgraf B. de l'article 1r. de l'esmentat decret.

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

Els esforços de l'empresari Sr. Pagès, en voler donar a conèixer a nostre públic les noves sarsueles «Los Claveles», «Los de Aragón» i «La boda de la Paloma» fou un fracàs. Clar que hi havia l'atenuant de que estem en vigílies de Carnaval i que en aquest temps domina la ballaruga. Clà que diran del fred, del preu i altres coses més. Però és el cert que fou llastimosament el fracàs més gran que ha registrat el teatre a nostra Ciutat. I aquest fracàs per a nosaltres, bons amants del teatre ens és tan dolorós com si es tractés de cosa nostra. I és més sensible sempre constatar una vegada més que la gent acomodada sigui precisament la més refractària a protegir amb llur presència les poques manifestacions de teatre que es poden donar a nostre públic.